LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 98r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

stam mansit: sed exposita iustitia & veritatem secum trahens reliquit hominibus
errorem ignorantiam cecitatem: imprudentes igitur poete: quemnam confugisse ceci
nerunt ad iouis regnum: Sed hoc seculo: quod vocant aureum iustitiam tra
fiunt: a iove utique pulsa est: qui aureum seculum immutauit: Secuti autem immutatio
& expulsio iustitie: nihil aliud ut dixi: id est deserto dei religionis puritatem: id est:
sola efficit: ut homo hominem carum habeat: eumque fraternis vinculo sentat
esse constrictum. Siquidem pater idem hominibus est: ut dei pariter communia bonificia:
cum his: qui non habent: prestatur. nulli nocetur. nullum premitur: non foras clau
dat hospiti: non aurem petenti. Sed sit largus. bonificus. liberalis: quasi regias
esse laudes Tullius existimauit: Hec est profecto iustitia. & hoc aureum seculum:
quod iove regnante primum corruptum: mox et ipso et omni eius progenie con
senuit: deorumque multorum cultu suscepto fuerat omne sublatum:

Religionis officium.

Regie laudes. Tullius.

VII.

Quae sit vera iustitia.

Sed deus ut pareus indulgentissimus approximante ultimo tem
porum misit: qui uetus illud sed in fugatumque iustitiam reduceret
ne humanum genus maxime perpetuis agitaretur erroribus: Redit er
go spes illius aureti temporis & reddita quidem terre: sed paucis assignata iustitia
est: que nihil aliud est: id est dei unici pia & religiosa cultura: Sed moueat aliquem
cur fortasse. Cur si hec iustitia sit: non omni humano genti sit data: nec in ea mul
titudo consentiat unius: Magne hoc disputationis est: Cur a deo cum iustitia
terre daret: sit retenta diuisitas: Quod & alio loco declaratum & ubicumque oportuit
intuiderit: explicabitur: Nunc designare id breuissime satis est: uirtutem aut
cerni non posse: nisi habeat mala contraria: aut non esse perfectam nisi exce
atur adiutis: Hanc ut deus bonorum ac malorum voluit esse distantiam: ut
gratiam boni ex malo sciamus. Item mali ex bono nec alterius ratio nisi sub
lato altero potest: Deus ergo non exclusit malum: ut ratio virtutis constare
possit: Quo ut patientia vim suam nomenque retineret: si nihil esset: quod pati
cogeremur: Quo laudem deuoti deo suo fidei: nisi esset aliquis: qui a deo
vellet auertere: Nam & ideo potuerit esse multos permisit: ut cogere ad malum
possent: sed deo plures: ut uirtus esset pretiosa quia rara est: Quod quidem ipsum
Quintilianus egregie ac breuiter ostendit in capite obuoluto: Nam quis inge
uirtus esset innocentia: nisi laudem raritatis dedisset: Verum quia natura
sic comparatum est ut odium cupiditatis ma. mid: quod incubuerunt agunt ce
cos: supra hominem iudetur culpa vacare: Alioqui si natura pares omnibus
affectus dedisset: pietas nihil erat: hoc id verum sit: docet uetustas ipsa rationis.
Si uirtus est malis ac uitiis fortiter impugnare: apparet sine malo ac uitio nil
lam esse uirtutem: quam deus ut absolutam perfectamque redderet: retinuit
id: quod erat ei contrarium: cum quo repugnare posset: Agitata ut malis id

Quintilianus in capite diuoluto